

Ungerea lui David

Zurich - Elveția

Ewald Frank

Vă salut pe toți, frați și prieteni, în Numele Domnului Isus Hristos. Înainte de rugăciune citim un Cuvânt al lui Dumnezeu din Ps.27: 1-14: *“Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele: de cine să-mi fie frică? Când înaintează cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii mei – se clatină și cad. Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi. Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de Templul Lui. Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui, și mă va înălța pe o stâncă. Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul. Ascultă-mi, Doamne, glasul când Te chem: ai milă de mine și ascultă-mă! Inima îmi zice din partea Ta: „Caută Fața Mea!” Și Fața Ta, Doamne, o caut! Nu-mi ascunde Fața Ta, nu îndepărta cu mânie pe robul Tău! Tu ești ajutorul meu, nu mă lăsa, nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele! Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc, dar Domnul mă primește. Învață-mă, Doamne, calea Ta, și povățuiește-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă lăsa la bunul plac al potrivnicilor mei! Căci împotriva mea se ridică niște martori mincinoși, și niște oameni, care nu suflă decât asupra mea. O! dacă n-aș fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul celor vii!...Nădărduește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima, și nădărduește în Domnul!”*

Să ne sculăm în picioare pentru rugăciune. Câțiva frați să mulțumească Domnului prin rugăciune (frații din sală se roagă), - „Tată ceresc, din toată inima Îți mulțumesc pentru prilejul acesta de astăzi, în care cu siguranță prezența Ta va fi în mijlocul nostru. Noi așteptăm ajutorul Tău, harul Tău și puterea Ta. Dăruiește celor pierduți mântuirea, vindecare pentru cei bolnavi, eliberare pentru cei împovărați, prin mila și îndurarea Ta. Dorim ca Cuvântul Tău să se adevărească și Numele Tău să fie proslăvit. O, Dumnezeule, lucrează Tu o credință în noi prin unitate între frați, pentru ca brațul Tău puternic să se poată mișca în mijlocul nostru. Noi aducem adunarea aceasta sub acoperirea sângelui Tău și Te rugăm pentru călăuzirea Duhului Tău celui Sfânt. Descoperă azi biruința Ta din Golgota, lăudat și binecuvântat să fie Numele Tău cel minunat și măreț. Amin”

Să ocupăm loc. Să cântăm spre slava Domnului „Isus Biruitorul” (Se cântă cântarea)

Să mai cântăm „Golgota Măreață” (Se cântă cântarea)

Laudă și mulțumire Domnului nostru, noi credem aceasta din toată inima. Noi dorim ca Domnul să lucreze cu brațul Lui puternic aici. Nu doar ca să vorbească cu noi, ci să simțim lucrarea Lui în mijlocul nostru.

Mai întâi vreau să spun tuturor un călduros „Bine ați venit” mai ales celor ce au venit poate pentru prima dată aici. Dorim ca Domnul să vă binecuvânteze aici în mijlocul nostru și noi vă spunem încă odată „Sunteți bine primiți”.

Am de transmis multe salutari din partea multor copii scumpi ai lui Dumnezeu... din Pakistan, India apoi din Sri-Lanka (Ceylon) și din Indonezia, din Singapore, Australia, apoi din S.U.A. și Canada. După ce am aterizat aici în Zurich, m-am odihnit puțin și am venit direct aici fără să mă mai duc acasă.

Voi relata foarte scurt despre ceea ce a făcut Dumnezeu, despre vestirea Cuvântului, care este mai importantă decât orice.

Nu depinde dacă noi putem relata mult sau puțin, dar veșnicia va face cunoscut ceea ce a făcut Dumnezeu la mii și mii de suflete de pe cuprinsul pământului.

Adunările din Pakistan au fost mari și binecuvântate, Domnul a ajutat și ușile s-au deschis mai ales la Rawalpindi și Lahore. Acolo am avut bisericile cele mai mari care și-au deschis porțile pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu și au fost binecuvântați.

În India am avut de asemenea adunări mari și binecuvântate în capitala Delhi, în Bombay și Madras. Acestea sunt stațiile pe care le-am putut cuprinde de data aceasta în programul călătoriei. Fr. Arthur Dawis care a fost aici, vă salută pe toți, la fel și toți frații care erau acolo.

Apoi în Sri-Lanka, unde am fost pentru prima dată ca să stabilesc un contact cu frații și să văd ce uși va deschide Domnul acolo. Am stat doar un scurt timp acolo și Dumnezeu a creat prin harul Său posibilitatea ca să se deschidă și acolo uși din belșug.

Apoi am ajuns pentru prima dată la Jakarta, Indonezia. Mai înainte am fost în orașul Medan pe insula Sumatra, dar în capitală care se află pe insula Java nu fusesem până atunci. Un frate din insula Sumatra urma să înștiințeze pe frații din Jakarta să organizeze câteva întâlniri, dar când am ajuns acolo nu se întâmplase nimic. În momentul acela am fost un pic necăjit și m-am dus la hotel. După ce m-am odihnit bine, m-am trezit duminică dimineața - exact acum două săptămâni. Atunci mi-a venit un gând: „Cheamă la telefon un predicator penticostal și urmărește ce se va întâmpla mai departe.” Mă odihnisem bine, dar eu nu cunoșteam nici un om în Jakarta, nici prin corespondență, nici personal. Și voi știți, dacă vrei să deschizi o carte de telefon într-un oraș în care locuiesc 6 milioane de locuitori necunoscuți, în care nu știi cine ce este, este un moment destul de trist.

Dar eu am zis : „Doamne, eu nu voi căuta doi sau trei oameni, eu voi chema doar pe un singur om, și dacă este voia Ta, acesta va fi omul potrivit”. Și vreau să vă spun, după ce am răsfoit cartea de telefon înapoi și încolo, mi-am privit mâinile, am deschis la o pagină și am pus degetul pe un nume și am zis: „Doamne, ori este acesta, ori niciunul din orașul acesta”. Ce să vă spun! Am luat telefonul, am chemat persoana și iată că un predicator penticostal se prezintă la capătul firului. Abia vorbisem cu el câteva cuvinte și el mă și invită prin telefon: „Vino frate și predică în dimineața aceasta la serviciul divin”. Eu m-am gândit: „Ce o mai fi și asta? El nu știe cine sunt și ce sunt”. Apoi mă invită a doua oară: „Ia un taxi și vino și predică-ne Cuvântul lui Dumnezeu”.

Trebuie s-o spun pe scurt. Inima îmi bătea cam neregulat; o adunare de aproximativ 200 de persoane care nu auziseră niciodată despre ceea ce urma să le spun.

După serviciul acesta care a fost simplu și minunat, pacea și bucuria, o ungeră puternică a Duhului Sfânt pe care nu pot s-o explic, m-am simțit ca acasă. Pe urmă mi-a spus predicatorul acesta care vorbea bine limba engleză: „Vino la noi la masă, la prânz”. Acolo am mai discutat, am înțeles că omul acesta este președintele tuturor protestanților din Jakarta. Pe urmă mi-a zis: „Frate, tu trebuie să te întorci la noi ca să vorbești și în comunitățile celelalte mai mari, iar la sfârșit trebuie să ne adunăm toți laolaltă pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu”.

Este pur și simplu minunat ca să vezi cum călăuzește Dumnezeu. În primul moment am fost trist, iar pe urmă bucuros și binecuvântat. Am constatat că acolo unde oamenii dau faliment, Dumnezeu reușește. Chiar dacă oamenii te părăsesc din vreun motiv, Dumnezeu nu ne părăsește niciodată. Atunci vedem măreția lui Dumnezeu într-un fel și mai minunat.

De acolo am călătorit mai departe în Singapore și Australia. În Australia am avut o bucurie deosebită. Acolo am întâlnit frați ruși care au auzit emisiunile noastre în limba rusă prin fratele Schmid care se află azi în mijlocul nostru și care a transmis în limba rusă. Aceste emisiuni au fost o binecuvântare pentru acei ce au emigrat în Australia.

Lacrimile care au curs acolo...o trezire printre oameni, în întreaga adunare. Era parcă ar fi sosit un oaspete cu rang înalt, deși un om simplu se aflase în sala lor de adunare, eu, în neputința mea. Acești oameni au fost atât de binecuvântați, lacrimile au curs în voie și ei nu știau ce să facă de bucurie.

De la ei am plecat în alte orașe australiene până în nordul îndepărtat, la Nacey.

Apoi mi-am continuat călătoria spre Los Angeles, unde am dus tratative pentru emisiunile în limba rusă și chineză. Noi am predat totul în mâna Domnului. El va trebui să conducă totul. Protocoalele și tot sistemul este foarte strict și dur acolo; oamenii de la posturile de radio nu sunt așa de elastici cum am dori noi, dar și ei se vor adapta.

Am avut din fericire și acolo contactul cel mai bun. Un frate de acolo s-a uitat la mine și m-a întrebat: „Cunoști cumva pe fratele Bergholz sau pe fratele Mittelstädt ?” numind și pe alți frați pe nume. Am răspuns: „Și normal, pe aceștia îi cunosc”. Am aflat imediat că în anii '30 el se aflase la școala biblică din Danzig (azi Gdansk-Polonia) și astfel contactul s-a făcut imediat (fr. Frank este originar din Danzig). El m-a condus apoi la ceilalți frați responsabili ai postului de emisie și a făcut tot ce era în puterea sa pentru ca balanța să ne fie favorabilă pentru emisiunile în limba rusă și chineză. Hotărârea finală mai este deschisă. Ei vor să audă mai întâi câteva benzi înregistrate cu predici, ca să constate ce spunem noi acolo, apoi se vor decide. Aș vrea ca toți să ne rugăm pentru această lucrare, să depunem și această lucrare în mâinile Lui, pentru ca oamenii aceștia să fie binecuvântați prin Cuvânt. El va călăuzi totul în modul cel mai bun.

De acolo mi-am urmat drumul spre Canada, unde am vorbit pentru prima dată într-o comunitate foarte mare. Era o adunare de aproape 1200 de oameni. Predicatorul de acolo auzise despre mine cum că aș fi un adept al lui Branham. Clopotele rele au răsunat și acolo, iar predicatorul a fost foarte nervos. Totuși am avut posibilitatea ca să vestesc și acolo Cuvântul Domnului. El a binecuvântat și acolo, iar restul trebuie să-l lăsăm în grija Lui. Domnul să binecuvânteze și orașul acesta îndepărtat, Vancouver.

Pot spune că în general aceasta a fost o călătorie binecuvântată; au fost nopți în care nu am dormit deloc. De exemplu când am plecat cu avionul din Sidney prin Noua Zeelandă și Hawaii, am trăit ceva neobișnuit. Am plecat luni seara la ora 20 (ora locală) și am ajuns tot luni dimineață la ora 5 în Honolulu. Dumneavoastră știți că ziua are 24 de ore și deosebirea orară pe pământ constă în aceste 24 de ore. Acolo se întâlnește noaptea cu ziua și ziua cu noaptea așa dintr-o dată. Din avion am văzut și răsăritul soarelui deasupra mării. Mi-am zis atunci : dacă dimineața glorioasă va fi la fel, atunci îmi este de ajuns. Puteam vedea măreția Lui la acest răsărit de soare.

Apoi am avut unele întâmplări minunate în timpul zborului. În avion lângă mine era și o soră bătrână care avea vreo 70 de ani. Ea umbla deja cu un ajutor. Am mărturisit acestei femei despre Domnul Isus. Ea a fost mișcată și mi-a spus: „Frate eu trebuie să mărturisesc ceva. Eu am urmat o școală biblică pentecostală din Los Angeles, m-am predat lui Dumnezeu încă din tinerețea

mea, i-am slujit, apoi am deviat de la această cale. Acum am o viață groaznică în urma mea. Nu știu cum se va sfârși această viață. Și iată acum tu îmi vorbești...”

După ce am vorbit încă o vreme cu această femeie, ea m-a întrebat: „Pot eu să înnoiesc legământul meu cu Dumnezeu?”. Eu am zis: „Soră eu cred că pentru scopul acesta am fost adus de Dumnezeu în avionul acesta, ca să-ți vestesc mesajul iubirii, ca să-ți înnoiești legământul tău cu Dumnezeu”.

Eu pot să va spun ... erau clipe minunate acolo sus. Domnul deschisese din nou inima acestei femei. Imediat am vorbit și despre botezul biblic. I-am vorbit și despre adevărul acesta, apoi i-am notat adresa unui frate din Chicago, unde se va putea boteza conform Cuvântului, în Numele Domnului Isus Hristos. Când ne-am despărțit eram plini de bucurie și binecuvântați. Pretutindeni pe unde umblăm și pe unde stăm trebuie să fim o binecuvântare pentru semenii noștri.

Acum stăm în fața unui act pentru binecuvântarea unui copil, înainte de vestirea Cuvântului. Să ne ridicăm în picioare, poate veniți între timp aici în față. Să cântăm o cântare scurtă – „El este Isus” (se cântă cântarea).

Să ne rugăm: Tată Ceresc, în Numele Domnului Isus Hristos venim la Tine; Doamne, când ai umblat pe pământ femeile își aduceau copiii la Tine pentru că ele știau că Tu îi poți binecuvânta. Astăzi Îți aducem acest copil, o, Doamne; Tu l-ai dăruit părinților săi, ei Ți-l aduc acum Ție. Te rugăm ca să primești acest copil, fie ca harul Tău și binecuvântarea Ta să se odihnească asupra Lui. Tu l-ai dăruit părinților săi și acum Ți-l închinăm pentru viața aceasta și pentru veșnicie. O, Doamne din ceruri, binecuvântat să fie acest copil în Numele Domnului Isus Hristos din Nazaret! Fie ca acest Ioel să fie un om al lui Dumnezeu, un om după inima Ta; binecuvântează pe părinți și pe copil. Eu mă rog pentru aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin... Să se roage și părinții, mai întâi tatăl apoi mama sa.

- Tată ceresc Îți mulțumesc pentru acest copil, pentru faptul că ne-ai dăruit un fiu sănătos, tu să-l conduci și să-l călăuzești pe toate drumurile lui. Pentru tot Îți mulțumim în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

- O, Doamne în clipele acestea Îți aducem copilul nostru pentru care suntem recunoscători. Ajută-mi Doamne ca să-l cresc și să-l învăț calea Ta. Pentru toate Te laudăm și Te onorăm cu un Halleluia. Amin.

Să ne ocupăm locurile.

Vreau să citesc din Noul Testament din 1 Petru 1:22-25: „Deci, ca unii care prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima ; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și rămâne în veac. Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii, iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac, și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”.

Eu am un gând minunat pe inimă: gândul că noi suntem născuți din nou pentru o credință vie. Această naștere din nou este un fapt real, cum reală este și o naștere firească. După ce un om se naște în lumea aceasta, el nu mai poate să se întoarcă înapoi, existența lui nu mai poate fi tăgăduită. El este un fapt real, existent.

Noi trebuie să ne dăm seama încontinuu că am fost născuți din nou; nu pentru a fi odată, iar pe urmă să nu mai fim. Noi suntem născuți dintr-o sămânță vie, din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru nădejdea vie, prin har. Atunci trebuie să fie și o însărcinare pentru noi, așa cum o are fiecare

om care este născut în lumea aceasta. Nu există om pe lume, indiferent în ce domeniu ar lucra, să nu posede o însărcinare și răspundere în muncă. În cele duhovnicești la fel trebuie să-și cunoască fiecare sarcina și răspunderea lui. Noi trebuie să ne unim prin Duhul cu trupul lui Isus Hristos, pentru ca să ne putem exercita aceste slujbe în biserică.

În legătură cu aceasta vrem să citim unele texte biblice mai ales din Vechiul Testament. Vom vedea pe Dumnezeu cum zidește și încheagă trupul Domnului, vom recunoaște că noi suntem împreună mădulari în acest trup. Vom vedea în continuare că fiecare mădular are altă însărcinare și răspundere. Ungerea Duhului Sfânt care ne este arătată mai clar în Biblie în viața lui David, are să ne spună câteva lucruri. Eu doresc să vorbesc pe scurt despre cele trei ungeri ale lui David pentru ca să ne dăm seama cât de minunate sunt căile Domnului.

Să citim mai întâi din 1 Samuel 16:13: „*Samuel a luat cornul cu untdelemn, și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David, începând din ziua aceea și în cele următoare*”.

Prima ungere a primit-o David în mijlocul fraților săi. A doua ungere David a primit-o în mijlocul seminției lui Iuda. A treia ungere pe care a primit-o era în legătură cu unirea tuturor semințiilor lui Israel. Acesta este legământul sau legămintele din care vom încerca să învățăm astăzi.

Atunci când Domnul Isus s-a despărțit de ucenici le-a zis: „*Rămâneți în Ierusalim până veți fi îmbrăcați cu putere de sus. Atunci veți fi martorii Mei în Ierusalim, în Samaria și până la marginile pământului*”.

Prima ungere a lui David, conform 1 Samuel 16:13 a avut loc în mijlocul fraților săi. Aici citim: „... și *Duhul Domnului a venit peste David, din ziua aceea și în cele următoare*”. Înainte de a trece mai departe vreau să fac o legătură sau comparație.

Noi știm că în sufletul nostru pot să mai rămână unele lucruri nepotrivite, chiar dacă duhul este atins de ungere. Împăratul Saul care a fost ales de Dumnezeu în mânia Sa, la cererea oamenilor, primise ungera necesară. Dar ungera aceasta a fost pentru el doar o sclipire sufletească temporară. Când se afla în mijlocul prorocilor, el proceea ca și ceilalți, dar atunci când nu se afla în mijlocul lor, în inima lui își făceau loc ura și invidia. Și dacă Dumnezeu nu ar fi ținut mâna Sa asupra lui, el ar fi devenit chiar și ucigașul lui David.

David a fost ales de Dumnezeu și din cauza aceasta el nu putea fi lepădat de Dumnezeu. Aici avem un punct fix. Aici vreau să subliniez din toată inima faptul că Dumnezeu nu s-a făcut niciodată de râs. Atunci când El alege și însărcinează pe un om, îl alege bine, știind dinainte totul despre slujitorul Său. El nu trebuie să se așeze mai târziu și să reflecteze asupra alegerii făcute. Orice alegere dumnezeiască este corectă și adevărată atunci când a fost făcută.

La Saul vedem că alegerea nu venise din partea lui Dumnezeu, ci de la oameni, care au venit și au zis: „*Dă-ne un împărat care să domnească peste noi așa cum se întâmplă și la celelalte popoare*”. Și Dumnezeu le-a dat un împărat în mânia Sa (Osea 13:11), iar în dreptatea Sa l-a lepădat pe acesta pentru că nu era un om după voia Sa.

La David vedem însă cum a fost uns mai întâi în mijlocul fraților săi, iar Duhul Domnului a venit peste el. Poate ar trebui să citesc imediat și celelalte texte în legătură cu următoarele ungeri.

2 Samuel 2:1-4: „*După aceea David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui în vreuna din cetățile lui Iuda?” Domnul i-a răspuns: „Sue-te”. David a zis: „Unde să mă sui?” Și Domnul a răspuns: „La Hebron”. David s-a suit acolo cu cele două neveste ale sale: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal. David a luat cu el și pe oamenii cari erau cu el, pe fiecare*

cu casa lui ; și care au locuit în cetățile Hebronului. Bărbații lui Iuda au venit și au uns acolo pe David ca împărat peste casa lui Iuda.” Important pentru noi astăzi este ultimul verset de aici. Seminția lui Iuda era printre celelalte seminții, acea seminție care a fost aleasă de Dumnezeu în mod deosebit. Din seminția lui Iuda urma să vină Căpetenia. Seminția lui Iuda poseda o făgăduință deosebită. David a început acolo unde fusese dată făgăduința lui Dumnezeu. Iuda nu reprezenta întregul popor al lui Israel, nu reprezenta pe toți aleșii lui Dumnezeu, dar ei erau niște oameni aleși anume pentru o lucrare bine determinată. Ei erau acei ce posedau o făgăduință deosebită din partea lui Dumnezeu. Acolo s-a dus David mai întâi fiind bine primit în mijlocul lor și tot acolo el a fost uns ca împărat de către bărbații lui Iuda. Prima ungere o primise în casa părintească, printre frații săi, a doua ungere a primit-o în mijlocul seminției lui Iuda, fiind recunoscut de un popor ales și uns împărat de acesta.

Despre a treia ungere citim în 2 Samuel 5:1-4: „*Toate semințiile lui Israel au venit la David, în Hebron, și au zis: „Iată că noi suntem os din oasele tale și carne din carnea ta. Chiar odinioară, când Saul era împăratul nostru, tu povățuiai și strângeai pe Israel. Domnul ți-a zis: „Tu vei paște pe poporul Meu Israel, și vei fi căpetenia lui Israel.” Astfel toți bătrânii lui Israel au venit la împărat în Hebron, și împăratul David a făcut legământ cu ei la Hebron, înaintea Domnului. Și au uns pe David împărat peste Israel. David era în vârstă de treizeci de ani când s-a făcut împărat, și a domnit patruzeci de ani.*” Important pentru noi este versetul 3. Avem aici un Cuvânt minunat. Ungerea dumnezeiască era și este fundamentul sigur al tuturor lucrurilor. Ungerea poate avea loc numai atunci când poporul lui Dumnezeu se adună în unitate și dragoste și omul ales de Dumnezeu pentru lucrare va fi recunoscut și respectat.

David ar fi trebuit mai întâi să ducă tratative cu bătrânii lui Israel sau cu bătrânii din seminția lui Iuda. Dar fără ungerea primită, totul ar fi rămas la stadiul tratativelor. Ungerea lui Dumnezeu vine numai atunci peste slujitorii lui Dumnezeu, când poporul lui Dumnezeu se adună unit în Numele Domnului Isus Hristos; atunci ei își ridică ochii spre Domnul, știind sigur că Domnul va da biruință prin har într-un mod deosebit.

Aici nu era important numele lui David, la fel putea să fie și un alt slujitor, cu un alt nume. Important era să se facă voia lui Dumnezeu pentru vremea aceea. În casa părintească, când fiii lui Isai au fost aduși unul după altul, iar prorocul Samuel era pregătit pentru ungere, au venit toți în afară de acela peste care pusese Dumnezeu mâna. Acest tânăr ales de Dumnezeu a venit fără să pună întrebări, iar ungerea a avut loc fără întârziere, iar Duhul Domnului a venit peste el.

Atunci când ungerea Duhului Sfânt vine peste Biserica lui Dumnezeu, vine și Duhul Domnului peste noi; iar Duhul Domnului este un Duh de putere. El este același Duh Sfânt care a fost mai înainte peste toți prorocii și slujitorii lui Dumnezeu, și este același Duh Sfânt despre care citim în Noul Testament. În fiecare scrisoare către cele șapte Biserici din Apocalipsa 2 și 3 citim la început: „...îngerului Bisericii scriei...” iar la sfârșitul mesajului nu mai este scris „... cine are urechi să asculte ce zice îngerul Bisericilor” ci este scris: „Cine are urechi să asculte ce zice Duhul Bisericilor”. Adevărații copii ai lui Dumnezeu, mădularele vii ale miresei, văd în spatele prorocului trimis de Dumnezeu ungerea Duhului Sfânt. Ei recunosc că Duhul Sfânt a vorbit prin gura unui proroc. Altfel noi vom călători prin țară de-a lungul și de-a latul, folosind expresia făloasă: prorocul a zis asta, prorocul a zis cealaltă...Dar dacă cineva este călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, acesta nu va vedea doar un om, ci va primi în adâncul inimii sale descoperirea lui Dumnezeu, știind că Cuvântul scris poate fi inspirat și descoperit numai prin Duhul lui Dumnezeu. De aceea este absolut necesar ca să ascultăm ceea ce spune bisericilor, Duhul .

Și cum vorbește Duhul? Ungerea vine peste oameni, Duhul lui Dumnezeu începe să lucreze și să vorbească. Iubiți frați și surori, fratele Branham a spus odată că Ilie și Elisei sunt împreună

un tip spre Hristos și Biserică. Dacă îi privim îndeaproape pe acești doi bărbați, vom constata următoarele: acolo Ilie înceta să lucreze, Elisei și-a început lucrarea. Ultima minune a prorocului Ilie a devenit prima minune a lui Elisei. Elisei nu se uita înapoi la lucrarea Domnului cu Ilie ci privea înainte, chemându-l pe Dumnezeu lui Ilie care se descoperise ca Atotputernicul Dumnezeu. Noi avem nevoie de o continuare a lucrării lui Dumnezeu în mijlocul Bisericii. Acolo unde Moise a încetat să lucreze, a început omul lui Dumnezeu, Iosua. Acolo unde și-a încetat Ioan Botezătorul lucrarea, a început Isus Hristos, Domnul nostru.

Acolo unde încetase Domnul Isus să lucreze, a început Duhul Sfânt să continue lucrarea în ziua de Rusalii, prin Biserică. Aceasta era o continuitate a lucrării lui Dumnezeu, în mijlocul Bisericii. Ei nu se uită înapoi; noi știm că privirea înapoi ne împiedică la înaintarea noastră. Noi avem nevoie de o orientare în prezent în fața lui Dumnezeu, nu numai pentru trecut ci și pentru viitor. Ceea ce s-a întâmplat în trecut, noi luăm la cunoștință cu mulțumire; dar acum trebuie ca poporul lui Dumnezeu să se unească. Dacă putem uni mai întâi o seminție, adică seminția lui Iuda, ei fiind toți un cuget și un gând, atunci ungerea lui Dumnezeu va veni într-un mod puternic peste popor.

Există aceste trei trepte. David era uns mai întâi în mijlocul fraților săi, apoi în mijlocul seminției, adică în seminția lui Iuda, acea seminție care primise de la Dumnezeu o făgăduință deosebită.

Și eu vă spun că și noi suntem oameni care poartă o făgăduință dumnezeiască deosebită pentru timpul acesta. Noi dorim să fim o seminție a lui Iuda în chip duhovnicesc în timpul acesta și să ne unim în fața lui Dumnezeu.

Nu mai depinde acum de un om, depinde ca Dumnezeu să străpungă din nou, depinde de voința lui Dumnezeu în zilele acestea. El dorește să ne descopere biruința Sa. Pentru aceasta El are nevoie de bătrânii lui Iuda ca ei să se unească, iar El să se descopere prin har.

Dacă privim această rânduială dumnezeiască...eu mai multe nopți nu am dormit și am avut timp să cercetez Vechiul și Noul Testament. Cât de minunate sunt aici gândurile lui Dumnezeu, dacă ele ne sunt descoperite prin Duhul Sfânt !

Ce se întâmplase ? Seminția lui Iuda a înțeles că David a primit ungerea și astfel Duhul Domnului și prin aceasta și o chemare divină. Ei nu trebuiau să facă altceva decât să-l primească, iar Dumnezeu S-a îngrijit ca ungerea să vină peste ei. După ce a primit seminția lui Iuda o binecuvântare deosebită, cu David în mijlocul lor, s-au trezit și celelalte seminții. Ele au primit la fel pe David și au zis: „Auzi David, dacă Dumnezeu te-a binecuvântat atât de mult în mijlocul lui Iuda, atunci vino și în mijlocul nostru, pentru ca Dumnezeu să binecuvânteze și în mijlocul nostru”.

Dumnezeu are căi tainice pentru poporul Său, câteodată neînțelese pentru noi. Același David a trecut prin mari greutăți. Propriul său fiu s-a declarat împărat, iar el a trebuit să fugă. Unii au aruncat cu pietre în el și a fost chiar blestemat. Și ce a zis el despre toate acestea? Atunci când un slujitor a vrut să-l răzbune el a zis: „Lasă-l, pentru că Domnul i-a poruncit”. Duhul lui Isus era în David. El a zis: „Ei nu știu ce fac”. În inima lui se întâmplase ceva. Viața lui și firea lui erau transformate. El nu a fost atins numai în suflet, ci și duhul său a fost cuprins purtând roadele necesare.

Vreau să spun azi ceva. Dacă ungerea Duhului Sfânt vine peste un om ales de Dumnezeu, aceasta nu se va manifesta numai în simțămintele sufletești, ci va pătrunde în adâncul vieții spirituale. Duhul lui Dumnezeu pătrunde în interiorul nostru și totul se înnoiește prin har.

David a permis ca totul să treacă peste el, binele și răul, respectul și respingerea, a fi sărbătorit și disprețuit. El a parcurs drumul său cu Dumnezeu. Iubiți frați și surori, drumul tău și drumul meu să fie drumul cu Dumnezeu.

Domnul a zis: „*Căile Mele nu sunt căile voastre și gândurile Mele nu sunt gândurile voastre*”. Dar dacă Dumnezeu, prin harul lui, permite ca ungera Duhului Său să vină peste noi, atunci vom umbla pe căile Lui. Dumnezeu și Domnul nostru ne va recunoaște și se va întoarce la noi. Pe împăratul David, un om ca toți aleșii, noi nu ne putem permite să-l judecăm. Dumnezeu pusese mâna peste el: prima ungeră în mijlocul fraților săi, a doua ungeră în mijlocul seminției alese, seminția lui Iuda, a treia oară peste tot Israelul. Acum el putea să domnească în liniște, iar Domnul era cu el.

Dorim ca Domnul să ne dăruiască har în acest timp al sfârșitului ca să ne putem înfățișa în fața lui Dumnezeu ca bătrâni ai Bisericii, iar ungera și voia lui Dumnezeu să ne fie pe inimă, ca nici o altă problemă de pe pământ. Pe noi numai un singur lucru ne mai interesează: pregătirea și desăvârșirea Bisericii Mireasă.

Nu mai depinde acum de faptul că cineva vrea să fie cel mai mare. Noi mai bine am vrea să fugim ca să nu mai fim văzuți și să nu mai fim auziți. Așa cum a spus Ieremia pe vremea sa: „*Eu nu mai doresc să vorbesc în Numele Tău*”. Apoi el recunoaște totuși că un foc era în măruntaiele sale, dacă ar căuta să-l oprească nu era în stare s-o facă. O însărcinare dumnezeiască atrage după sine o ungeră. Poporul trebuia să-l asculte și să-l primească, poporul trebuia să hotărască. Un David nu putea să se ridice și să spună: „*Ascultați, că Dumnezeu m-a chemat pentru asta și pentru cealaltă lucrare*”.

Bătrânii seminției, reprezentanții poporului trebuiau să posede harul de la Dumnezeu ca să înțeleagă ce au de făcut. Astfel drumul era netezit pentru executarea slujbei dumnezeiești.

Ce a spus fratele Branham când i-a vorbit îngerul Domnului? Primele cuvinte ale îngerului au fost: „*Dacă vei reuși ca oamenii să te creadă, atunci nimic nu se va putea împotrivi rugăciunii tale*”.

O încredere în Dumnezeu. O încredere în slujitorii Săi pe care El îi trimite. Domnul însuși a spus: „*Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu mă primește*”.

Trimișii lui Dumnezeu nu vin cu o lucrare proprie. Ei au un Cuvânt dumnezeiesc pe care trebuie să-l transmită Bisericii. Bătrânii trebuie să se unească ca un singur om în spatele trimisului și să se roage: „*Doamne, lasă ca ungera Ta să vină peste slujitorul Tău și peste noi toți*”. Dumnezeu nu unge numai pe unul, ci îi unge pe toți acei ce fac parte din Trupul Său. Atunci când ne rugăm uniți înaintea Domnului, vom primi ungera în egală măsură, așa cum trebuie să vină ea peste Biserica Dumnezeului Celui Viu. Atunci este garantată biruința lui Dumnezeu, iar prin ungera Cuvântului lui Dumnezeu, devine realitate.

Prin ungera făgăduită, promisiunile lui Dumnezeu devin realitate. Asta vedem peste tot. Dumnezeu ar fi putut promite de 10 ori lui David că va deveni împărat, dar dacă nu ar fi venit ungera, nici împlinirea făgăduinței nu ar fi avut loc. Domnul stabilește singur timpul în care aceste lucruri se vor împlini. Noi dorim ca el să ne ajute, mai ales acum în ceasul decisiv al istoriei Bisericii lui Isus Hristos; ca noi să ne găsim locul, ca să recunoaștem voia Lui.

Dorim ca El să reverse peste noi toți o ungeră împărătească și preoțească. Să nu fim doar unșii timpului de sfârșit, ci ca să primim har de la Dumnezeu ca niște aleși, ca niște copii iubiți ai lui Dumnezeu care au prioritate în timpul acesta să audă Cuvântul descoperit de la Dumnezeu. Ei pot spune cum este scris: „*Ce spune Bisericii Duhul, aceasta am auzit și am primit*”. Și dacă

Duhul lui Dumnezeu este Acela care ne face de cunoscut și ne descoperă Cuvântul, atunci începe să ardă focul în inimile noastre. Aceasta nu mai este atunci o lucrare intelectuală, ca să ne gândim mult, ci o descoperire divină în inimile noastre.

Iubiți frați și surori, din inimă îmi doresc găsirea locului pe care mi l-a stabilit Dumnezeu. Asta doresc și fiecărui frate și fiecărei surori, ca să-și găsească locul în casa lui Dumnezeu. Fie ca toți bătrânii adevărați, cu o răspundere în inima lor înaintea lui Dumnezeu, să recunoască timpul în care trăim și să ridice mâini curate spre Dumnezeu, fără îndoială sau mânie. Lăsați ca ungerea să coboare peste noi ca niciodată mai înainte.

Ungerea va fi încă odată vizibilă mai întâi în mijlocul celor aleși direct, adică în mijlocul celor ce cred făgăduințele dumnezeiești.

Înainte ca Cuvântul să fie dus la celelalte seminții, trebuie ca ungerea și confirmarea Cuvântului să fie vizibilă în seminția lui Iuda. În tot timpul trebuie să existe o rămășiță din popor, care este purtătoarea făgăduinței lui Dumnezeu și care posedă ungerea și binecuvântarea Cuvântului divin. Pentru aceasta dorim ca Domnul să ne dăruiască har ca să putem vedea aceasta în cel mai scurt timp puterea și confirmarea Cuvântului și rezultatele ungerii Duhului Sfânt în mijlocul unui grup mic. După aceea mesajul poate fi dus mai departe și făcut de cunoscut celor ce au fost rânduiți de Dumnezeu în programul Lui. Este scris: „*Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși*”. În mijlocul aleșilor, în mijlocul rămășiței, Dumnezeu face un nou început ca să ungi și să confirme Cuvântul Său.

Să nu vă faceți griji. Atunci bătrânii lui Israel vor veni și vor spune: „Veniți aici și vedeți ce face Dumnezeu”. Dumnezeu este un Dumnezeu credincios pe tronul Său.

Dorim har și binecuvântare de la El în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune (se roagă frații din sală). În timp ce ne plecăm capetele și stăm în liniște înaintea lui Dumnezeu vreau să întreb dacă este cineva în sală care vrea să-și predea viața sa lui Dumnezeu? În timp ce toate capetele sunt aplecate și toți ochii sunt închiși, stând în rugăciune, este aici cineva care vrea să ridice mâna? Atunci faceți-o acum! Mulțumesc, mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să cântăm cântarea: „Așa cum sunt la Tine vin”.

Așa cum sunt la Tine vin

Putere n-am, Tu-mi fii sprijin

Mă spală-n sângele-Ți divin

O, Mielule eu vin, eu vin!

Tată ceresc, suntem încordați și slăbiți, dar în Duh ne-am răcorit. Eu Îți mulțumesc pentru poporul Tău din locul acesta. Fie ca ei să se asemene cu seminția lui Iuda, fie-Ți plăcerea pentru făgăduințele pe care le-ai dat în locul acesta pentru împlinirea lor. Descoperă-te puternic prin ungerea Duhului Sfânt.

Dumnezeule, Te laud în mijlocul poporului Tău. Doamne, noi suntem turma ta răscumpărată prin sânge, purtătorii făgăduinței Tale divine. Cât de mult vrei să ne mai faci să așteptăm, o, Doamne? Dumnezeule, vino în ajutorul nostru! Cât timp să mai strige dușmanii? Doamne, ridică-Te, Dumnezeule vorbește Tu cu dreptate! Isuse, îplinește-Ți Tu Cuvântul! Lasă-ne să recunoaștem că numai Tu ești Dumnezeu și că Tu faci lucruri mari în mijlocul poporului Tău

și că Tu confirmi astăzi Cuvântul Tău în mijlocul celor ce-L cred și în sufletele și duhul lor, în trupul lor se confirmă. Tu ești un Dumnezeu viu, ungerea Ta să vină asupra noastră într-un mod puternic în ceasul acesta și în continuare.

Noi Te laudăm. Fă din noi preoți și împărați în Împărăția Ta. Aleluia! Mântuiește pe cei pierduți, vindecă pe cei bolnavi, dezleagă pe cei împovărați, confirmă-Ți Cuvântul Tău și proslăvește-Ți Numele Tău. Doamne, eu mă rog pentru toți acei ce au auzit Cuvântul Tău în săptămânile trecute. Binecuvântează Doamne! Lucrează rod pentru veșnicie. Îți mulțumesc pentru tot, în Numele lui Isus. Amin. Amin.

Să ocupăm loc. Trebuie să mă ierțați, dar fizic eu sunt foarte slab. Să mai cântăm o cântare în comun. Poate are cineva o propunere: „Uleiul bucuriei”, bine.

„Uleiul bucuriei turnat pe capul meu...”

Pentru toți acei ce au venit azi de prima dată aici, pentru ei aș vrea să amintesc faptul că pe masa de la ieșire avem predici de-ale fratelui Branham și pe care vi le puteți lua acasă.

Vă invit pe toți din inimă pentru fiecare ultimă duminică din lună, ora 14.30. Vom fi din nou aici cu ajutorul Domnului. Veniți cu credință, veniți cu un duh de rugăciune așteptându-L pe El.

Dorim ca Domnul prin ungerea puternică a Duhului Său să ne ajute. Orice ajutor vine de la El. El are toată puterea. Răspunsul nostru vine de sus. Acesta trebuie să vină așa ca și la Rusalii. Ca la Rusalii, așa trebuie să vină. O revărsare directă a Duhului lui Dumnezeu. El să ne dăruiască aceasta prin har.

Să ne ridicăm pentru rugăciunea de încheiere.

Cerescule Tată, din toată inima Îți mulțumesc pentru prioritatea și dreptul de a sta aici în fața acestei turme răscumpărate prin Sângele Tău, de a vesti Cuvântul Tău în slăbiciunea mea firească. O, lasă ca Cuvântul Tău să lucreze cu putere pentru ceea ce a fost trimis.

O, noi am dori pe Domnul Măririi din nou în viața noastră, noi dorim un Rusalii ca în Faptele Apostolilor. Nu conform unui nume sau unei organizații, ci după realitatea dumnezeiască.

O, Doamne, acolo unde poporul Tău este un gând și un suflet ascunși în Hristos și în dragostea dumnezeiască, uniți unii cu alții și cu Tine. O, Doamne încurajează-ne pe toți cu harul și cu mila Ta. Lasă ca să vedem măreția Ta, o Doamne! Tu ne-ai făcut purtătorii făgăduinței Tale și Tu le vei împlini. Aleluia Numelui Tău minunat și sfânt. Fie ca ungerea Ta să rămână peste noi Doamne, sub puternica revărsare a Duhului Tău cel Sfânt. Păstrează-ne sub acoperirea Sângelui Tău cel sfânt. Permite-ne plecarea de aici cu binecuvântarea Ta în Numele Domnului Isus. Amin.

Domnul să fie cu noi toți.

Amin.